

אינטרסקסואליות - פנים רבות לה

ד"ר אסתר אזולאי

1 גאווה\ דליה רביקוביץ

אפילו סלעים נשברים, אני אומרת לך ולא מחמת זקנה. שנים רבות הם שוכבים על גבם בחום בקור, שנים כה רבות, כמעט נוצר רושם של שלוה. אין הם זזים ממקומם וכך נסתרים הבקיעים. מעין גאווה. שנים רבות עוברות עליהם בציפייה. מי שעתידי לשבר אותם עדיין לא בא.

ואז האזוב משגשג, האצות נגרשות, והים מגיח וחוזר, ודומה, הם ללא תנועה. עד שיבוא כלב ים קטן להתחכך על הסלעים יבוא וילך. ופתאום האבן פצועה. אמרתי לך, כשסלעים נשברים זה קורה בהפתעה. ומה גם אנשים.

"כלב הים הוא אחד הסמלים היפים ביותר לנשמה הפראית. בדומה לטבעה האינסטינקטואלי של האישה..." "ירצות עם זאבים" קלריסה פינקולה אסטס עמ' 234

במופלא ממניו דליה רביקוביץ

"בני אדם יושבי חושך וצלמות אסירי עוני וברזל, אם ישאלו נפשם למות יצא קולם וישבר סלעים..."

"... יושבי חושך וצלמות אסירי עוני וברזל..." (יג) ויזעקו אל-יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושעים: (יד) יוצאים מחושך וצלמות ומוסרותיהם ינתק: "...

(תהילים ק"ז)

4 מי זה הנמען? אל מי היא פונה? 5 תשובה אפשרית

לא רגעי שנת, טבעו טשרניחובסקי

לא רגעי שנת, טבע, וחלומות ומתקו, רק רגש בך אראה וסערות הקרב: על מרום שיא הריף ובמכרות עמקו, בתהומות הישימון ובצל חביון עב,

כי תאבל נפשי, ופצעי יזעקו, תקוותי תבלנה כשיושן בסתיי אנודה למקום שם משברים ינאקו למקום צוקיו גרים צור אדיר ושב.

אז בשתי מגלים הרבים בסלעים, שהמה, בהתמוללם, שבים לרגעים, וטור מטור ירום, גל יגבר מגל;

מצוררים נכלמתי, שהמה בגאונם אל מחץ משברים, אל נהמם והמונס יסגירו את לבם וראשיהם אל על...

6 התמונה המצטיירת בשני השירים היא: סלעים שגלים מתנפצים עליהם לנצח בלב ים.

7 זוויות ראייה:

בשיר "גאווה"	בשיר "לא רגעי שנת"
זווית ראייה נשית.	זווית ראייה גברית.

8 התבוננות בשיר "גאווה" (שהוא בן בית אחד בעל שורה ארוכה וקצרה לסרוגין) מזווית ראייה שונה תצביע על צורה של סלע כאשר על פני השטח הוא נראה ישר ושלם ואילו בקרקעיתו נבעים בקיעים וסדקים, בכך באות לידי ביטוי שתי זוויות הראייה של שני השירים. הדובר מתרשם מהצורה החיצונית של הסלע ואילו הדוברת ערה לסדקים שבקרקעיתו.

9 מסקנה השיר "גאווה" פתוח לאפשרויות הבנה שונות, קיימים בו יסודות רוחניים, היבטים פסימיים ו/או אופטימיים הסלע יכול להישבר מחיכוך (עדין) של כלב ים, שהוא בעל נשמה ייחודית או מקולם של אנשים מיואשים ששואפים למות, אך קיימת גם נקודה אופטימית שבאה לידי ביטוי ברצון לחיות שמתבטא בסדר כפרות, ואף האמונה בהי יכולה לעזור לאדם בעת מצוקתו. בעוד שהשיר "לא רגעי שנת" נתון לפרשנות סגורה יותר.